

Lovforslag nr. L 190. Fremsat den 28. april 1982 af ministeren for skatter og afgifter

Forslag

til

Lov om ændring af ligningsloven

(Regulering af beløbsgrænsen i § 28)

§ 1

I lov om påligningen af indkomst- og formueskat til staten (ligningsloven), jfr. lovbekendtgørelse nr. 404 af 30. juli 1981, som ændret senest ved lov nr. 125 af 31. marts 1982, affattes § 28, stk. 4, således:

»Stk. 4. Begrænsning af afskrivninger m.v.

efter stk. 1 skal dog kun ske, hvis privatforbruget overstiger 92.300 kr. Beløbsgrænsen på de 92.300 kr. reguleres efter udskrivningslovens § 4.«

§ 2

Loven har virkning for indkomståret 1983 og senere indkomstår.

Bemærkninger til lovforslaget

Forslaget går ud på at forhøje beløbsgrænsen for privatforbrugets størrelse i ligningslovens § 28, stk. 4. Den gældende beløbsgrænse kan forekomme lovlig snæver, og forhøjelsen må i øvrigt ses i sammenhæng med de for indkomståret 1983 og senere indkomstår ændrede fradragsregler for stuehuse til landbrugsejendomme m.v., som vedtaget ved lov nr. 125 af 31. marts 1982 om ændring af ligningsloven (Lejeværdi af egen bolig m.v.).

Beløbsgrænsen i ligningslovens § 28, stk. 4, er ændret senest ved lov nr. 278 af 16. juni 1980. Denne lov er omtalt således i Folketingstidende for 1979/80, sp. 9134, 9307, 10740 og 11334.

Tillæg A, sp. 5683, Tillæg B, sp. 1499 og 1747 og Tillæg C, sp. 699.

Efter reglerne i ligningslovens § 28 forhøjes den selvangivne indkomst, hvis skatteyderen har foretaget afskrivninger, forøgede varelager nedskrivninger eller henlæggelser til investeringsfunds, og bl.a. derved nedbragt den skattepligtige indkomst til et beløb, der er lavere end privatforbruget i det pågældende år. Forhøjelsen af indkomsten sker ved efter nærmere angivne regler at begrænse de foretagne afskrivninger m.v. så meget, at indkomsten kommer op på et beløb, der svarer til privatforbruget. Der er dog i § 28, stk. 3, fastsat visse grænser for, hvor meget afskrivningerne kan nedsættes.

Reglerne i ligningslovens § 28 finder kun anvendelse, såfremt det ligningsmæssigt opgjorte privatforbrug overstiger et pristalsreguleret beløb, der for indkomståret 1982 er på 82.500 kr.

Den nævnte beløbsgrænse kan forekomme lovlig snæver, og de ændrede regler for beskatningen af landbrugets stuehuse har aktualiseret behovet for en justering af beløbsgrænsen. Sammenhængen mellem beløbsgrænsen for privatforbruget og stuehusbeskatningen kan i korthed beskrives således:

Ved opgørelsen af privatforbruget medregnes bl.a. lejeværdien af ejendomme, der tjener til bolig for ejeren, medens driftsudgifter til vedligeholdelse m.v. af ejerboliger kun kan fragå, for så vidt de kan fradrages ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst. Driftsudgifter til vedligeholdelse m.v.

anses således som privatforbrug, får så vidt de ikke kan fradrages ved indkomstopgørelsen.

Efter de gældende regler er udgifter til vedligeholdelse m.v. af stuehuse til landbrugsejendomme m.v. ikke omfattet af reglerne om standardfradrag, og kan således fradrages fuldt ud ved indkomstopgørelsen. Disse udgifter medregnes derfor ikke til privatforbruget.

Med virkning fra og med indkomståret 1983 er fradraget for faktiske vedligeholdelsesudgifter m.v. vedrørende stuehuse til landbrugsejendomme m.v. afløst af et standardfradrag på maksimalt 2.000 kr. på linie med en- og tofamilieshuse, jfr. lov nr. 125 af 31. marts 1982. Herefter kan den del af driftsudgifterne, der måtte overstige standardfradraget, ikke længere fradrages ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst, der derfor forøges med det overskydende beløb. Desuden forøges det opgjorte privatforbrug med samme beløb. Forskellen mellem privatforbruget og den skattepligtige indkomst bliver således den samme efter de nye fradragsregler på dette område som efter de gældende regler.

Imidlertid vil de ændrede fradragsregler for stuehuse til landbrugsejendomme m.v. i nogle tilfælde bevirke, at privatforbruget passerer grænsen i ligningslovens § 28, således at der udløses begrænsning i afskrivninger m.v. efter denne bestemmelse og dermed forhøjelse af den skattepligtige indkomst.

Blandt andet på denne baggrund foreslås det at forhøje beløbsgrænsen for privatforbrugets størrelse i ligningslovens § 28, stk. 4, med et beløb, der for 1983 bringer grænsen op på 110.300 kr.

Efter de gældende regler ville grænsen automatisk være blevet pristalsreguleret til 91.000 kr. for 1983. Det er herved forudsat, at reguleringspristallet for april 1982 bliver på 121,5.

Af tekniske årsager er beløbet i lovtæksten fastsat til 92.300 kr. Dette skyldes, at beløbsgrænsens grundbeløb, der reguleres efter udskrivningslovens § 4, er opgjort i forhold til reguleringspristallet for april 1980, der var 101,7 med januar 1980 = 100. For indkomståret 1983 skal det nævnte grundbeløb reguleres under hensyn til stigningen i regulerings-

pristallet fra april 1980 til april 1982, en stigning, der skønnes at andrage 19,5 pct. på grundlag af et forventet reguleringspristal for april 1982 på 121,5. Herved fremkommer den foreslåede beløbsgrænse på 110.300 kr. i 1983.

Såfremt det viser sig, at reguleringspristallet for april 1982 afviger fra det nævnte pristal på 121,5, vil der blive fremsat ændringsforslag med henblik på en justering af beløbsgrænsens grundbeløb.

Det vides ikke, hvor mange skatteydere der rammes af § 28 i den forstand, at de ikke fuldt ud har kunnet udnytte deres afskrivningsmuligheder m.v. på grund af denne bestemmelse. En undersøgelse fra de to første indkomstår, hvor reglen har været gældende – indkomstårene 1975 og 1976 – viste, at ligningsmyndighederne havde foretaget forhøjelser efter § 28 i omkring henholdsvis 700 og 1.100 tilfælde. Det er således i relativt få tilfælde, at reglen bringes i anvendelse. Det må dog antages, at skatteyderne allerede ved regnskabsaflæg-

gelsen i ret vidt omfang selv har taget hensyn til den pågældende bestemmelse.

Forhøjelsen af den skattepligtige indkomst efter § 28 betyder ikke, at den skattepligtige fortaber de pågældende afskrivninger m.v. Der sker blot en udsættelse af afskrivningerne m.v., således at de fremtidige afskrivningsmuligheder forøges tilsvarende.

Den foreslåede ekstraforhøjelse af beløbsgrænsen for privatforbruget vil – alt andet lige – reducere det antal tilfælde, hvor § 28 skal bringes i anvendelse. Forslaget medfører derfor et umiddelbart provenutab på indkomstskatten. Dette tab modsvares dog i efterfølgende indkomstår af et tilsvarende merprovenu som følge af, at afskrivningsgrundlaget i denne periode må antages at blive mindre, end hvis den gældende privatforbrugsgrænse alene var blevet reguleret med pristalsudviklingen fra 1982 til 1983.

Lovforslaget vil ikke have administrative konsekvenser.

Bilag

*I dette bilag er (med mindre skrift)
indsat den gældende formulering af de bestemmelser,
der berøres af lovforslaget*

§ 1.

I lov om påligningen af indkomst- og formueskat til staten (ligningsloven), jfr. lovbekendtgørelse nr. 404 af 30. juli 1981, som ændret senest ved lov nr. 125 af 31. marts 1982, affattes § 28, stk. 4, således:

1. »Stk. 4. Begrænsning af afskrivninger m.v. efter stk. 1 skal dog kun ske, hvis privatforbruget overstiger 92.300 kr. Beløbsgrænsen på de 92.300 kr. reguleres efter udskrivningslovens § 4.«

2. § 28. Hvis en person, som er skattepligtig efter kildeskattelovens § 1, har foretaget skattemæssig afskrivning, henlæggelse til investeringsfond eller beløbsmæssigt har forøget sin nedskrivning på varelagre i forhold til det foregående år, og den skattepligtige indkomst er mindre end det beløb, som det ligningsmæssigt opgjorte privatforbrug udgør, ansættes den skattepligtige indkomst til dette beløb, jfr. dog stk. 4. Forhøjelsen af indkomsten skal dog ikke kunne overstige de samlede afskrivnings-, nedskrivnings- og henlæggelsesbeløb.

Stk. 2. Ministeren for skatter og afgifter

fastsætter de nærmere regler for opgørelsen af privatforbruget.

Stk. 3. De skattemæssige afskrivninger i stk. 1 omfatter ikke afskrivninger, der er bundet til det enkelte år, og som fortabes, hvis de ikke foretages i det pågældende år. I øvrigt kan begrænsningen af afskrivning på driftsmidler kun ske inden for den del af afskrivningen, der overstiger 10 pct. af saldoværdien, og begrænsningen af afskrivning på bygninger og særlige installationer i bygninger kun inden for den del, der overstiger 2 pct. af anskaffelsessummen.

Stk. 4. Begrænsning af afskrivninger m.v. efter stk. 1 skal dog kun ske, hvis privatforbruget overstiger 76.100 kr. Beløbsgrænsen på de 76.100 kr. reguleres efter udskrivningslovens § 4.

Stk. 5. En skattepligtig, hvis skattepligtige indkomst er forhøjet efter reglerne i stk. 1, fortaber ikke derved de pågældende afskrivninger m.m., idet disse betragtes som ikke foretaget.

§ 2

Loven har virkning for indkomståret 1983 og senere indkomstår.